

iber:Camera

propers concerts

22/11/2022 – palau
records de l'alhambra

13/12/2022 – palau
oratori de nadal

06/02/2023 – l'auditori
mozarteum de salzburg

03/03/2023 – palau
leonidas kavakos

08/03/2023 – palau
àries de vivaldi

24/04/2023 – l'auditori
simfonia del nou món

15/05/2023 – l'auditori
novena de mahler

23/05/2023 – palau
variacions goldberg

iber:Camera

orquestra da camera
dezsö rányi
piano

felix mendelssohn
(1809 - 1847)
simfonia per a cordes núm. 13, en do menor,
“sinfoniesatz”, mwv n 14 (1824)
I. grave – allegro molto

johann sebastian bach
(1685 - 1750)
concert per a teclat núm. 1, en re menor, bwv 1052 (1738)
I. allegro / II. adagio / III. allegro

—
arnold schoenberg
(1874 - 1951)
nit transfigurada, op. 4 (1899)
I. grave / II. molto rallentando / III. a tempo / IV. adagio / V. adagio, molto tranquillo

dilluns, 24 d'octubre del 2022, 20:00 h
palau de la música

descarregui aquí el programa en format digital:

aquest programa ha estat possible gràcies
al suport de la fundació vila casas

t. 93 317 90 50

www.ibercamera.com

Dezső Ránki

és considerat com un dels millors pianistes hongaresos, sent un reconegut intèrpret del repertori clàssic, romàntic i contemporani. Actua regularment a les sales més prestigioses d'Europa, el Japó i Amèrica, en ciutats com Londres, París, Amsterdam, Berlín, Viena, Milà, San Francisco, Mont-real i Toronto. És convidat regularment pels festivals més importants, entre els quals figuren Lucerna, Ascona, Prague Spring, Weimar, Montpeller, Grange de Meslay, Roque d'Anthéron, Folle Journée de Nantes i Tòquio, Fêtes romantiques de Nohant, Lockenhaus, etc.

Dezső Ránki va estudiar a l'Acadèmia Franz Liszt amb Pal Kadosa i va guanyar el Primer Premi del Concurs Robert Schumann el 1969. Actua amb orquestres de prestigi internacional, entre les quals la Berlin Philharmonic, Concertgebouw Amsterdam, London Philharmonic, English Chamber Orchestra, BBC Philharmonic, Filharmònica de Varsòvia, Nacional de França, NHK de Tòquio, Konzerthausorchester Berlin, Deutsche Radio Philharmonie, Budapest Festival Orchestra i Philharmonique Royal de Liège, entre altres, amb directors com Zubin Mehta, Kurt Sanderling, Jeffrey Tate, Frans Brüggen, Ivan Fischer, Lorin Maazel, Daniele Gatti, Zoltan Kocsis, Antoni Wit, Douglas Boyd i Nikolaj Znaider.

Orchestra Da Camera

va ser fundada el 2013 i va debutar al Palau de la Música Catalana amb motiu del 25è aniversari de la Temporada Ibercamera. Està formada per membres del Quartet Casals, Quartet Elias, Quartet Gerhard, Quartet Cosmos, Trio VibrArt, Trio Pedrell i joves músics que col·laboren habitualment amb les millors orquestres internacionals com la Mahler Chamber Orchestra, Les Arts Florissants, l'Orchestra de Ràdio Frankfurt, la Lucerne Festival Orchestra, Nacional d'Espanya, la London Philharmonic, la Filharmònica de Dortmund, Simfònica de Bamberg o l'Acadèmia de la Filharmònica de Berlín. Tots ells músics que formen part d'una generació que ha canviat el destí de la música de cambra al nostre país.

Després del seu reeixit debut, el 2014 l'orquestra va ser immediatament convidada a actuar en el Festival Internacional de Música Pau Casals del Vendrell. El 2015 l'orquestra va realitzar la seva primera gira de concerts i des d'aleshores ha col·laborat amb pianistes com Martha Argerich, Maria João Pires, Alexander Toradze i Varvara, els violinistes Peter Hanson i Antje Weithaas, i el guitarrista Pepe Romero.

Incorpora al seu repertori obres de Bach, Schoenberg, Mendelssohn, Mozart, Xostakóvitx, Strauss, Txaiovski, Beethoven i Haydn, entre altres.

Mendelssohn

Simfonia per a cordes núm. 13

Mendelssohn tenia onze anys quan, instigat pel seu mestre Zelter, va començar a compondre. I en menys de cinc assimilava, tota la diversitat de formes i gèneres de la seva època, l'estil clàssic, les estructures polifòniques heretades de Bach i les bases essencials de la instrumentació contemporània. Les tretze simfonies per a cordes, anteriors al conegut cicle oficial de cinc, es van destinar als concerts dominicals que el seu pare, el banquer Abraham Mendelssohn, organitzava en la seva mansió berlinesa. Composta la tardor de 1823, la Simfonia núm. 13 consta d'un únic moviment en el qual una breu secció (Grave) d'ascendència händeliana condueix a un Allegro molto d'escriptura fugada.

Bach

Concert per a teclat núm. 1

El 1729 Bach va assumir la direcció del Collegium Musicum, famosa societat fundada per Telemann a la Universitat de Leipzig a principis de segle. La necessitat de subministrar noves composicions per a les actuacions setmanals del grup al popular cafè Zimmermann va obligar a Bach, ocupat per les seves obligacions a l'església de Sant Tomàs, a adaptar al clave obres escrites amb anterioritat per a altres formacions. Per les característiques de l'escriptura solista, es creu que la versió original del Concert BWV 1052, el més elaborat i cèlebre dels vuit per a clave que integren el catàleg bachià (BWV 1052-1059), és un concert per a violí perdut el material musical del qual apareix en altres obres de l'autor: els dos primers moviments (l'Allegro inicial i l'ombrívol Adagio) en la Cantata BWV 146 i l'italianitzant Allegro conclusiu en la simfonia de la Cantata BWV 188.

Schoenberg

Nit transfigurada, op. 4

El jove Schoenberg es va sentir molt aviat atret per l'obra de Richard Dehmel que, el 1896, publicava el poemari Weib und Welt (Dona i món). En ell s'incloïa Verklärte Nacht (Nit transfigurada), l'argument -arquetípic del qual de la seva propugnada moral sexual antiburguesa- va proporcionar al músic vienès la seva primera obra mestra. Escrita al setembre de 1899 per a sextet de corda, Nit transfigurada respecta l'estructura del text original: cinc seccions executades sense interrupció la música de la qual 'il·lustra' l'argument desenvolupat al llarg de les cinc estrofes del poema, que evoca el passeig de dos amants a través d'un bosc desolat una freda nit a la llum de la lluna. La dona confessa a l'home que espera un fill d'un altre al qual ja no estima. Comprensiu, el seu amant expressa que l'amor que senten l'un per l'altre els unirà i faran el nen seu. Al final, la parella s'abraça i reprèn el seu passeig. La versió original d'aquest bellíssim drama musical sense paraules es va estrenar a Viena el 1902. El 1917 Schoenberg va compondre una segona versió per a orquestra de cordes revisada definitivament el 1943.

J. M. Viana

Crític musical